

Strategies: Mars and Venus from a Torah Perspective שלום בית

1. תלמוד בבלי מסכת שבת דף כג עמוד ב

אמר רבא, פשיטא לי: נר ביתו זנר חנוכה - נר ביתו עדיף, משום שלום ביתו.

2. ויקרא רבה (וילנא) פרשת צו פרשה ט סימן ט

ר"מ הוה יתיב ודריש בלילי שבתא הוה תמן חדא איתתא יציבא ושמעיה ליה תנתא מדרשא אמתנית עד דיחסל ממדרש אזלה לביתה אשכחא בוצינא טפי אמר לה בעלה אן הוית אמרה ליה אנא יתיבא ושמעיה קליא דרושה אמר לה כן וכן לא אעיילת להכא עד דאזלת ורוקת באנפי דרושה יתיב שבתא קמייטא תנינא ותליתא אמרין לה מגירתא כדו אתון צהיבין אתין עמך לגבי דרושה כיון דחמי יתהון ר"מ צפה ברוח הקודש אמר להו אית מנכון איתתא דחכימא למילחש בעינא אמרין לה מגירתא כדו את אזלת ורוקת באנפיה ותשרי לבעלך כיון דיתבא קמי אידחילת מיניה אמרה ליה רבי לית אנא חכימא למילחש עינא אמר לה אפ"ה רוקי באנפי שבע זימנין ואנא מינשים עבדה הכין, אמר לה איזילי אמרי לבעליך את אמרת חדא זימנא ואנא רקית שבע זימנין אמרו לו תלמידי רבי כך מבזין את התורה לא היה לך למימר לחד מינן למלחש לך אמר להו לא דיו למאיר להיות שוה לקונו דתני ר' ישמעאל גדול שלום ששם הגדול שנכתב בקדושה אמר הקדוש ברוך הוא ימחה על המים בשביל להטיל שלום בין איש לאשתו,

3. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף ח עמוד א

כי הא דרב יהודה רמי, כתיב: +בראשית א'+ ויברא אלהים את האדם בצלמו, וכתיב: +בראשית ה'+ זכר ונקבה בראם, הא כיצד? בתחלה עלה במחשבה לבראות שנים, ולבסוף נברא אחד.

4. תלמוד בבלי מסכת נדה דף ל עמוד ב

דרש רבי שמלאי: למה הולד דומה במעי אמו - לפנקס שמקופל ומונח. ידיו על שתי צדעיו, שתי אציליו על ב' ארכובותיו, וב' עקביו על ב' עגבותיו, וראשו מונח לו בין ברכיו, ופיו סתום וטבורו פתוח, ואוכל ממה שאמו אוכלת, ושותה ממה שאמו שותה, ואינו מוציא רעי שמא יהרוג את אמו. וכיון שיצא לאויר העולם - נפתח הסתום ונסתם הפתוח, שאלמלא כן אינו יכול לחיות אפילו שעה אחת. ונר דלוק לו על ראשו וצופה ומביט מסוף העולם ועד סופו, ... ואין לך ימים שאדם שרוי בטובה יותר מאותן הימים, ... ומלמדין אותו כל התורה כולה, ... וכיון שבא לאויר העולם - בא מלאך וסטר על פיו, ומשכחו כל התורה כולה, שנאמר +בראשית ד'+ לפתח חטאת רובץ, ואינו יוצא משם עד שמשביעין אותו, .. ומה היא השבועה שמשביעין אותו - תהי צדיק ואל תהי רשע,

5. מהרש"א חידושי אגדות מסכת כתובות דף ח עמוד א

בתחלה עלה במחשבה כו' כענין שאמרו בתחלה עלה במחשבה לבראו במדת הדין ראה שאין העולם מתקיים כו' כן הוא הענין הזה בתחלה עלה במחשבה לבראות ב' כשאר הנבראים וכשראה שהאדם כולו קטטה ואין העולם יכול להתקיים כן וצריך שלום ושם י"ה ביניהם בראו אחד על שמו של הקב"ה שהוא יחיד בעולמו אולי שיהיה שלום ביניהם כאילו הם גוף אחד:

6. פרקי אהבה לר' שלמה אבינר עמ' 6

Love is a pure emotion that cannot be understood in terms of other feelings. It is a gift that God gave to the world, to bring man and woman together, and to allow them to give pleasure to each other. It is the foundation of the family, and hence, the foundation of the world.

Love is impossible to define, precisely because it is such a unique gift from God. It is a very special feeling, unrelated to other human emotions. One does not love a person because of anything that person has or does — but simply because he exists.

16. רב אריה קפלן Made in Heaven

The Talmud expresses this in a very insightful teaching: "When love depends on another factor, then when the factor ceases to exist, so does the love. But when love does not depend on anything else, it never ceases to exist."⁹

Pure love, then, does not depend on anything else. One does not love another person because of any quality that the person

has. True love does not expect anything in return, nor does it merely anticipate pleasure. Pure love is a wholly altruistic feeling, where the pleasure is more in giving than in taking.

The most perfect love in the world is that between parent and child. When a mother holds an infant in her arms, her heart overflows with a most unique love. She has this love not because she expects anything from the child, but merely because the child exists. The very fact that this is *her* child makes her love him.

Love between parent and child exists because parent and child feel like one. They are part of the same family, and feel a bond of unity. The bond between man and woman is a reflection of this.¹¹

It is significant that the first mention of love in the Bible deals with the love between parent and child; that is, the love between Abraham and Isaac (Genesis 22:2). The second mention of love in the Bible is the love between man and woman, the love between Isaac and Rebecca (Genesis 24:67).

17. בראשית פרק כט פסוק כ

ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה:

18. מלבים שם

שחשב בדעתו שעבודת שבע שנים הם רק ימים אחדים לפי ערך יקרת רחל ששוה הרבה יותר מזה. גם יאמר שאהבתו את רחל לא היה אהבת החשק, שהחושק יום לשנה יחשב לו, כי אהב אותה מצד כשרון מעשיה, לא מצד החשק, עד שהשנים היו בעיניו כימים, וע"ז אמר באהבתו אותה, כי אהבת החשק הוא אהבת עצמו, לא אהבת הדבר, אבל אהבת הטוב אהב את הדבר הטוב, לא את עצמו, וע"ז א באהבתו אותה, שלא היתה אהבה חוזרת, וע"כ היו בעיניו כימים אחדים.

19. תלמוד ברלי מסכת יבמות דף סה עמוד ב

ז"ר רבי ישמעאל תוהו גדול השלום שאף הקדוש ברוך הוא שיהיה בו דמיעקבא כתיב: בראשית ל"ח
וע"ז זקן, ולגסוף כתיב וע"ז זקנות

20. ספר החינוך מצוה תקפב

משרשי המצוה, כי האל ברוך הוא עלה במחשבה לפניו לבראות העולם, וחפצו שיתישב בבריות טובות הנולדות מזכר ונקבה שיזדווגו בהכשר, כי הזנות תועבה הוא לפניו, על כן גזר-עלינו העם אשר בחר להיות נקרא על שמו שנשב עם האשה המיוחדת לנו להקים זרע שנה שלמה מעת שנשא אותה כדי להרגיל הטבע עמה ולהדביק הרצון אצלה ולהכניס ציורה וכל פעולה בלב, עד שיבא אצל הטבע כל מעשה אשה אחרת וכל עניניה דרך זרות, כי כל טבע ברוב יבקש ויאהב מה שרגיל בו, ומתוך כך ירחיק האדם דרכו מאשה זרה ויפנה אל האשה הראויה לו מחשבתו ויוכשרו הוולדים שתלד לו ויהיה העולם מעלה חן לפני בוראו.

21. בראשית פרק כד פסוק 20

ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו:

22. רש"י הירש בראשית פרק כד פסוק 20

(20) אף זו תכונה; אשר, ברוך ה', לא ניטשטשה בזרע אברהם ושרה, יצחק ורבקה! ככל שהוסיפה להיות אשתו, כן גדלה אהבתו! כדוגמת נישואין אלה של הבן היהודי הראשון, כן נוסדים הנישואין, רוב הנישואין בישראל, לא על יסוד התשוקה, אלא על פי שיקול התבונה. הורים וקרובים נמלכים בעצמם, אם הצעירים מתאימים זה לזו; משום כך גוברת האהבה, ככל שהם מרבים להתודע זה לזו. אך רוב הנישואין בעולם הלא - יהודי נגמרים על - פי מה שהם קוראים "אהבה", ואין לו לאדם אלא להציץ בתיאורי הנבילות הלקוחים מהחיים, כדי להיוכח מיד, מה רבה שם התהום בין ה"אהבה" שלפני הנישואין לבין זו שלאחריהם, איך הכל אחר - כך תפל וחסר טעם, מה שונה הכל מתיאור הדמיון, וכו'. "אהבה" זו היתה עוורת, ועל כל שעל בעתיד - אכזבה; לא כן הנישואין בישראל, שעליהם הוא אומר: ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה! שם החתונה איננה שיא הפריחה, אלא השורש לאהבה!